

ਕੇਮ ਰੇ ਝਾਂਪਾਏ ਅੰਗ

ਕੇਮ ਰੇ ਝਾਂਪਾਏ ਅੰਗ ਏ ਰੇ ਝਾਲਾਓ, ਵਲੀ ਵਲੀ ਵਾਧ੍ਯੋ ਵਿਖ ਵਿਸ਼ਤਾਰ।
ਜੀਵ ਸਿਰ ਜੁਲਮ ਕੀਧੋ ਫਰੀ-ਫਰੀ, ਹਠਿਧੋ ਹਰਾਮੀ ਅੰਗ ਝੰਡੀ ਵਿਕਾਰ॥

ਝਾਂਪ ਝਾਲਾਓ ਹਵੇ ਤਠਿਧੋ ਅੰਗਥੀ, ਸੁਖ ਸੀਤਲ ਅੰਗ ਅੰਗਨਾ ਨੇ ਠਾਰ।
ਬਾਲਧਾ ਵਲੀ ਵਲੀ ਏ ਮਨ ਏ ਕਬੁਧੋਂ, ਕਮਸੀਲ ਕਾਮ ਕਾਂ ਕਰਾਵਾ ਕਰਤਾਰ॥

ਗੁਣ ਪਖ ਝੰਡੀ ਵਸ ਕਰੀ ਅਬਲੀਸ ਨੇ, ਅੰਗਨਾ ਅੰਗ ਥਾਪ੍ਯੋ ਦੱਈ ਧਿਕਾਰ।
ਅਰਥ ਤਪਲੇ ਏਮ ਕੇਹੇਵਾਝਧੋ ਵਾਸਨਾ, ਫਰੀ ਹਣੇ ਵਚਨੇ ਦੀਧੀ ਫਿਟਕਾਰ॥

ਮਾਂਹੇਲੇ ਮਾਏਨੇ ਜੋਪੇ ਜਧਾਰੇ ਜੋਝਾਏ, ਤਧਾਰੇ ਦੀਧੀ ਤਾਲਣੀ ਤਨ ਤਛਕਾਰ।
ਕਲਕਲੀ ਮਹਾਮਤੀ ਕਹੇ ਹੋ ਕੰਥਜੀ, ਏਵਾ ਸਧਾ ਰੇ ਦੋ਷ ਅੰਗਨਾਓਂ ਨਾ ਆਧਾਰ॥

